

Nr. 857 Godmorgen til alle.

Morgenmeditation mandag den 18. januar 2021

Nøgleord: Lad kærligheden være den indre vejleder.

Godmorgen. Godmorgen Lotte godte. Godmorgen, velopstået, jeg håber, I har sovet godt. De sagde altid mine forældre, ”jeg håber, du har sovet godt,” og så sagde de bagefter, ”ellers er det din egen skyld,” sagde de så. Nå man kan altid få skyld for en eller anden ting også ved at sove.

Jeg tror lige, jeg vil tage nogle eksempler fra tidligere tider på skolen her. Tror jeg går en 23 år tilbage i tiden, da havde vi nogle elever, som var meget sarte, meget sarte.

Jeg kan huske på et hold, skoletrin i starten af skolens karriere, der havde jeg en kvinde, hun holdt sig altid med den ene hånd til brystet, lige foran hjertet, og når hun kiggede rundt i rummet, så kiggede hun altid skræmt og ligesom skræmt i sine tanker og følelsesliv. Det var ligesom, sådan hvis man sagde bøj til hende, så ville hun falde sammen.

Hun holdt den ene hånd op i hjerteområdet, i brystområdet, hun var blevet hulbrystet. Så siger hun altid, ”det kan jeg ikke leve med.” Hun kunne ikke forstå, hun havde hjerte problemer hele tiden og blev tit ringere, end hun var dagen før. Det gik ned ad bakke med hende. Så siger hun ”Det kan jeg ikke leve med.” Så siger jeg til hende, ”du hvad er det da, jeg kan høre, du er ved at dø.” ”Det var da noget forfærdeligt noget at sige til mig,” siger hun så. ”Jeg er ikke ved at dø.” ”Jo det er du da, du siger jo hele tiden, at det kan du ikke leve med. Når man ikke kan leve med det, så er man altså ved at dø. Du programmerer dig selv til at dø tidligere, end du skal.” Så holdt hun igen ved hjertet og sagde, at det kunne hun ikke leve med. Så siger jeg, ”nå men hvad er det for en hjertesorg, du har?” ”Jamen jeg har ikke hjertesorg, jeg kan bare ikke leve med det.”

Nå så gik der et stykke tid, så fandt jeg ud af, hvad hun ikke kunne leve med. Det er fordi, hun forventede at få straf, hun forventede hele tiden straf, og det kunne hun ikke leve med. Nå så fandt jeg ud af, hun var 57 år gammel på det tidspunkt. ”Jamen det er jo forkert at være 57, det kan jeg ikke leve med.” Så kunne jeg se på hendes hænder, hun kan ikke række frem i livet mere ved at holde ved brystområdet. Hun sagde, det kunne hun ikke leve med, og hvad var det så, at hun ikke kunne leve med? Det var, at hun var blevet ældre end sin egen mor. Det var forkert, at blive ældre end sin mor da hun levede. Hendes opfattelse var, at det var forkert at blive ældre end moderen. Hun havde allerede passeret med et år, hun var blevet ældre, end da hendes mor levede, det kunne hun ikke leve med. Hun søgte straf og skyld og negativitet, det var det, hun ledte efter, fordi hun kunne ikke leve med, at hun var blevet ældre end moderen. Det gav voldsomme hjerte problemer, fordi hun syntes, det var forkert. Man kan da ikke blive ældre end sine forældre, og så begynder man at lave koder på, at nu vil jeg hellere dø.

Se mange mennesker i dag de lever i deres fortid, fortiden holder de fast. Det vil sige, hvis man oplever nogle ting, hvis forældre siger, vi har aldrig råd, vi har ikke råd til det og det, så bliver barnets overbevisning, jeg har ikke råd, jeg har ingen penge. Det vil igen blive forældrenes mønstre, der går videre til barnet, så vil barnet leve et helt liv, hvor de ingen penge har. Det er fortidsbinding. Hvorfor tro på det, når man kan tro på det positive, hvorfor tro på begrænsninger, når det ikke er nødvendigt at tro på begrænsninger? Hvorfor ikke have tillid til sin skaberkraft? Vi kan skabe alting.

Hvis nu man tænker tilbage, til dem der gik i skole i tredje klasse. Jeg gik i skole i tredje klasse, kan jeg huske, hvem jeg gik i klasse sammen med? Hvis nu vi siger i tredje klasse, i tredje måned, den tredje dag i tredje måned, kan man så huske helt tydeligt, hvad for noget tøj man havde på? Er man bevidst om det? Er man bevidst om, hvad man lavede den dag? Nej ikke det mindste, men kan sådan en dag styre en? Ikke nødvendigvis men lægger man masser af energi i gamle minder, der ikke var hensigtsmæssigt, så kan sådan et minde styre en resten af sit liv, man kan bukke under for den.

Hvis nu forældrene har sagt, du må aldrig snakke med fremmede, det er farligt, det er forbudt. Hvis man så går forbi den kodning og går mod den, så er det forkert at snakke med nye mennesker, fordi de nye mennesker kan tage en. Nogen gange har forældrene sagt, ”snak ikke med andre mennesker, de kan tage dig, og så er du væk, så har vi dig ikke mere.” Så giver forældrene i virkeligheden skyld, at barnet ikke kan komme til at nytænke eller kan se nye muligheder i deres liv. Det betyder, de bliver ved med og gå inde i sig selv i en begrænsningsopfattelse. Skal man så til at lære en ny indlæring, så vil man være bange for at tage ny indlæring, fordi sådan et mønster kan bestemme, så forsvinder tilliden, men det ligger på grund af en gammel kodning.

Jeg arbejder mange gange med foredrag, med at holde foredrag, om det der hedder arbejde med kærlighedslyset, eller at gå fra fattigmandstanker til skabende aktivitet, eller finde adgangskoden til sjælen.

Man kan sige, der hvor man har kodet sig i en begrænsning, man kan finde sådan nogle ting, og så sige bagved den her begrænsning, der ligger der en sjælssegenskab, som bliver undertrykt. Lad os nu sige ”jamen jeg har tilliden til at lære noget nyt, jeg har villighed til at lære noget nyt, jeg har glæden i mig selv til at lære noget nyt.”

Jeg siger sommetider til folk, ”kom ned og få nogle opbyggende samtaler, god ide at gøre det.” Så kan man se på sig selv, selv om man får at vide, det kan være en god ide, møder man så den gamle kodning i at sige, det er farligt at snakke med nye mennesker. Det kan godt være, man har sådan en kodning inde i sig selv, man ikke er bevidst om, men det er en, som kan forstyrre ens liv, fordi det var forældrenes overbevisning, at det var farligt at lære noget nyt. Siger man så til vedkommende, at det er en god ide at få nogle opbyggende samtaler, så ligger der sådan en spærringsklods, som siger, jamen det vil jeg gerne, men man gør det ikke.

Så lige der, der ligger der et selvværdsproblem, et mindreværd eller selvudslettende tanker, underlegenhedsfølelser. Men det er kun et gammelt minde fra fortiden, den har fået en stor livsenergi fra en, man har givet energi til sådan en tankeform. Når man giver meget energi til sådan en, og man skal lære noget nyt, så møder man en del af undertrykkelsesenergien, og den hedder vrede, fordi man er faktisk vred over, at man ikke har lært at lære noget nyt i positiviteten, man holder fast i begrænsningen i den gamle kodning, som måske var forældrenes overbevisning.

Hvis nu forældrene ikke rigtig har haft kærligheden til hinanden, eller kærlighed i sit liv, så vil de altid vælge det næstbedste, altid det næstbedste. De tør ikke tage det bedste, fordi så tror man, at man gør noget forkert. Så mange mennesker mister kærligheden, fordi det er forbudt at tage kærligheden. Det kan man oftest mærke i kropsbevidstheden omkring hjertet eller på ryggen. Alting har en fysisk udtryksform. Tør jeg have tillid til at lære noget nyt, som kan være bedre for en selv, lære det nye, lære at være tilstede i nuet, give slip på begrænsningen. Er jeg villig til at give slip på begrænsningen, eller spolerer jeg mit eget liv, mine omgivers liv? Er jeg nu helt oprigtig overfor mig selv, er jeg oprigtig overfor det, jeg foretager mig? Er glæden tilstede? Er kærligheden tilstede? Se på modstanden i en selv, for at gå fremad. Det er vigtigt at tænke på det og være opmærksom på, at hvert eneste minut der kan vi få tilført meget mere livsenergi, livsforståelse. Prøv at lægge mærke til, hvor du springer over, hvor gærdet er lavest, hvor tit man tager den nemmeste løsning, hvor tit man undlader at tage de muligheder, der bliver givet en. Prøv at finde alle de steder, der er mange steder. Der ligger der selvudslettende tanker, og de selvudslettende tanker det er dem, der kommer til at styre ens liv. Men det er kun gamle minder, det er kun gamle bindinger.

Så hvis nu vi accepterer, vi er solengle, vi er sjæle, der er ubegrænsede muligheder, hvorfor så tage bare det næstbedste, eller tro på vi kun er forældrenes begrænsninger, som er blevet vores begrænsninger. Hvorfor er det så svært at give slip på de her begrænsninger, når de begrænser en så meget. Se det er jo en vane, vanetænkning, men vi kan styre vores tanker, vi kan styre vores følelser, så lad os da arbejde med det positive, positiviteten.

For mange mennesker er det meget farligt at være positiv, fordi så kan man have gjort noget forkert, så se på alle de der kodninger der ligger, som forhindrer ens fremgang.

Vi er igen inde i et emne, der hedder villighed til forandring. Forestil sig man kan finde sin egen adgangskode til sjælen. Det ligger lige bagved modstand på forandring, der ligger koden til at leve i sjælsbevidsthed. Forestil jer hvor smukt det kan være at leve i sjælsbevidstheden, kærlighed og tillid.

Meditér på at vi lever i kærlighed, tillid og kærlig forståelse. Tilgiv os selv for at vi har levet i begrænsninger, lad os meditere på det. Sæt de nye muligheder ind i stedet for. Friheden ligger, ligger i at leve i kærlighedslivet, det forhindrer os i at leve i fortidens kvaler. Lad kærligheden være den indre vejleder. Lad tilliden vokse.

Okay. Så vil jeg gerne sige godmorgen til jer, ønske jer en fantastisk god dag, og tak fordi I lyttede med. Mit navn er Peter L. Simonsen fra Healerskolen i Sønderjylland. Godmorgen og tak.

>Huset i Centrum< Healerskolen i Sønderjylland Peter L. Simonsen tlf. 2365 9701 & 2985 1763 mail@healerskolen-sdj.dk